

MĀCĪTĀJA VĒSTĪJUMS

TRĪSVIENĪBAS SVĒTKOS

2021.gada 30. maijs

“.. es būšu ar tevi..” Un priesteri, kas nesa Kunga derības šķirstu, droši stāvēja sausumā Jardānas vidū, un viss Israēls gāja pāri pa sausu zemi, līdz visa tauta bija pārgājusi.” /Joz. 3:7,17/

Vakar dievnami bija atvērti un neskaitāmas draudzes ielūdza apmeklētājus ienākt un būt Dieva tuvumā. Dieva vārds, kas tika izvēlēts, ir no Jozuas grāmatas. Cik zīmīgi, šī trešā nodaļa ir stāsts par Dieva draudzes ieešanu apsolītajā zemē. Jozua saņem Dieva norādījumus, kā Dieva tautai būs šķērsot šo upi. Mēs varam lasīt, ka Jardāna ir pārplūdusi pāri malām, noteikti strauja un to pāriet ir neiespējami. Dieva vārds skaidri māca, ka mēs grēka dēļ esam šķirti no Dieva. Ir šī robeža, kuru mēs nevaram paši šķērsot. Mēs to varam salīdzināt ar grēku upi, kas ir neizsakāmi spēcīga un tās gals ir nāve.

Dievs dod norādījumus, ka pirmajiem ir jānododas priesteriem. Ne vienkārši priesteriem, bet viņiem ir jāiet ar derības šķirstu un tikai tā ir iespējams šķērsot Jardānu. Tad Jardānas upe: “apstājas, kā valnis”. Mēs varam iedomāties, kā tas notika, ka tas ir ceļš ticībā uz Dieva vārdu, uz Viņa apsolījumu.

Kā iemantot mieru ar Dievu? Kā nonākt pie Viņa, būt Viņa apsolījumā? Tas ir iespējams tikai tad, ja mēs stāvam Dieva dotajā apsolījumā. Toreiz priesteri nesa derības šķirstu, kurā bija baušļi un apsolījums. Vecā derība norāda uz Jēzu Kristu, kurā mums ir dota pieeja pie Tēva. Jēzus saka: “*Es esmu ceļš, patiesība un dzīvība*”. /Jņ. 14:6/

Katra viena mūsu grēku upe ir neizsakāmi strauja, un Dieva baušļi pirmajā brīdī šķiet, ka padara pāriešanu vēl grūtāku. Jēkabs raksta: “*Ja cilvēks pārkāpj vienu Bausli, tas pārkāpis visu Bauslību*” /Jēk 2:10/

Uz ko tu paļaujies, kas ir tavs ticības pamats? Redzi, reiz bija tāda saruna Jeremijam ar Dievu. “Ja uz Miera zemi tu paļaujies, tad ko tev darīt Jardānas biežokņos?” Kā šķērsot šo robežu, vai tavā sirdī ir miers ar Dievu? Priesteriem bija jānostājas ar visu derības šķirstu, kas norāda uz Kungu Jēzu, kas ir atpircis mūs no grēka. “*Viņā mums dota pestīšana Viņa asinīs, grēku piedošana pēc Viņa bagātās žēlastības*” /Ef. 1:7/

Pāriet Jardānas upi var tikai un vienīgi ticībā uz Kungu Jēzu Kristu, Viņa nopelna un Viņa derības dēļ. Te viens brīnišķīgs stāsts no Vilhelma Buša grāmatas. Kāda jauna meitene izlasīja, ka Pāvila baznīcā ievēdīs amatā divus jaunus luterāņu mācītājus. Viņa sacīja savām draudzenēm: “Tas vienmēr ir liels notikums, aiziesim!” Un tā viņas cauri laukiem devās līdz Pāvila baznīcai. Nonākot galā, Pāvila baznīca bija pilna līdz pēdējai iespējai. Viņas nostājās pašās beigās. Ievēda mācītāju Jūliju Damanu. Uzkāpis kancelē, viņš lasīja vārdus: “*Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš sūtījis savu vienpiedzimušo Dēlu, lai neviens kas Viņam tic, nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību*.” /Jņ. 3:16/ Tad viņš paliecās uz priekšu un sacīja: “Ne no viena vārda Bībelē es nebīstos tā, kā no vārda “Pazudis”. Mūžīgā pazušānā var aiziet, atsakoties no Dieva. Tā ir elle.” “Es, kā jauna meitene, stāvēju lielās baznīcas beigās. No tā mirkļa, es vairāk neko citu nedzirdēju. Manī trāpīja kā zobens! Es jau arī esmu pazudusi! Man nav miera ar Dievu, man nav grēku piedošanas. Es neesmu Dieva bērns. Es esmu pazudusi! Mājās es gāju kā sapnī. Pēc trim

dienām tēvs man jautāja: “Vai tu esi slima?” Centos to vecākiem paskaidrot. Viņi sacīja: “Tu esi jukusi! Tev ir slimi nervi!” Nevienam cilvēkam es nespēju paskaidrot šīs nāves bailes: Es esmu pazudusi.

Četras nedēļas es staigāju apkārt pilnīgi nelietojama. Un tad es lasīju: “Mācītājs Damans sprediķos atkal.” Un atkal es devos uz Pāvila baznīcu. Visu ceļu lūdzu. Prātā man bija tikai lūgšana, viens dziesmas pants: “Vienu vajag, to vienu, māci Kungs, man apdomāt! Sirds sāpes jūt, raizējas, baiļojas, mokās, bet pasaulē miers tai nekur neatrodas!”

To viņa lūdza visu ceļu. Un tad nonāca Pāvila baznīcā, kas atkal bija pilna. Un viņa atkal lūdza: “To vienu vajag, to vienu.” Viņai par izbrīnu, tā tieši bija nākamā dziesma, kas tika dziedāta un viņa nodomāja: “Ja visi to dziedot lūdz, tad kaut kam ir jānotiek!” Mācītājs lasīja Jāņa evaņģēlija tekstu, kur Jēzus saka: “*Es esmu durvis. Ja kas caur mani ieiet, tas tiks glābts. Āmen!*” /Jņ. 10:9/ Viņa stāstīja: “Tagad es otrreiz biju baznīcā un atkal neko vairāk nedzirdēju, kā vienīgi šo vārdu, jo acumirkļi viss bija skaidrs: Jēzus, augšāmcēlušais ir durvis uz dzīvību. Es iegāju pa tām! No sprediķa es nedzirdēju pilnīgi neko, bet man pilnīgi pietika. Es iegāju dzīvībā.”

Kristū arī mēs varam sevi laimīgus teikt, ka esam Dieva izredzētie un mīļotie bērni. Āmen.

NOTIKUMI DRAUDZĒ

Dievkalpojumi draudzē notiek ierastajos laikos:

Svētdienās **plkst. 9:00**

Ceturtdienās **plkst. 19:00**

Par kristībām, iesvētībām vai citām svētdarbībām lūgums sazināties ar mācītāju Reini Bikši
(t. 26899309)

Paldies par jūsu ziedojumiem, kas arī šajā laikā palīdz veikt Dieva valstības darbu Cesvainē un tās apkārtnē!

KONTAKTI

Mācītāja pieņemšanas laiks ir ceturtdienās no plkst. 17⁰⁰ -19⁰⁰.

Mācītājs Reinis Bikše, tel.26899309, bikse.reinis@gmail.com

Draudzes priekšnieks Normunds Kārklīšs, tel. 29169309, normundskarklins69@inbox.lv

Draudzes locekļu ikgadējo ziedojumu pret kvīti un pārējos ziedojumus lūdzam pārskaitīt uz draudzes bankas kontu:

Cesvaines evaņģēliski luteriskā draudze, Baznīcas ielā 4, Cesvainē, LV4871,
Reģ. nr. 90000507727, AS SEB banka, konta Nr. LV 92UNLA0050011543844

„Mācītāja Vēstījumu” lasi arī draudzes mājaslapā: www.cesvainesdraudze.lv

Un seko līdzi draudzes facebook lapai: facebook.com/cesvainesdraudze